

184 SERİ NO'LU GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞLERİ
Sayı	22315
Tarih	16.06.1995
Sıra no	184

02.06.1995 tarih ve 22301 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 4108 sayılı Kanunla Gelir Vergisi Kanununun bazı maddeleri değiştirilmiş ve Kanuna bazı geçici maddeler eklenmiştir.

4108 sayılı Kanunla Gelir Vergisi Kanununun 51/4'üncü maddesinde yapılan değişiklik ve Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 42 nci madde ile ilgili olarak aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

1. GELİR VERGİSİ KANUNUNUN 51/4 ÜNCÜ MADDESİNDE YAPILAN DEĞİŞİKLİK:

Bilindiği üzere, 193 sayılı, Gelir Vergisi Kanununun 51/4 üncü maddesinde yer alan "Gelir ve Kurumlar Vergisine tabi inşaat" onarma ve ulaştırma müteahhitlerine karşı derece derece taahhüdatda bulunanlardan götürü usulden yararlanamayacakları hükmü, 3946 sayılı Kanunun 12 nci maddesi ile "Her türlü taahhüt işleri yapanlar ile bu kişilere derece derece taahhütte bulunanlar" şeklinde 1.1.1994 tarihinden geçerli olmak üzere değiştirilmiştir.

Bu hükmün uygulanmasına ilişkin açıklamalar; 16.02.1994 gün ve 21851 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 172 Seri no'lu, 06.04.1995 gün ve 22250 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 183 seri no'lu Gelir Vergisi Genel Tebliğlerinde yapılmıştır.

Gelir Vergisi Kanununun 51/4 üncü maddesi 4108 sayılı Kanunun 20 inci maddesi ile de değiştirilmiş veya hüküm, "Bu Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrası da sayılan kişi ve kurumlara karşı inşaat ve onarma işini taahhüt edenler ile bu mükelleflere karşı derece derece taahhütte bulunanlar;" şeklini almıştır.

Gelir Vergisi Kanununun 51/4 üncü maddesinin değişik yeni hükmü, 4108 sayılı Kanunun 40 inci maddesine göre, 01.01.1995 tarihinden geçerli olmak üzere yürürlüğe girmiştir.

Bu hükme göre, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesine göre vergi tevkifatı yapmak zorunda olan kişi ve kurumlara karşı inşaat ve onarma işini taahhüt edenler ile bu mükelleflere karşı derece derece taahhütte bulunanlar, götürü usulden yararlanamayacaklardır. Söz konusu işleri yapan gerçek usulde vergilendirileceklerdir.

Bu mükellefler dışında kalan taahhüt işi ile uğraşanlar, götürü usule tabi olmaya ilişkin şartları topluca taşımaları kaydıyla götürü usulden yararlanabileceklerdir.

ÖRNEK 1:

Mükellef (A), Milli Eğitim Bakanlığına bağlı, (B) Orta Okulunun bakım ve onarım işini yapmayı taahhüt etmiştir.

Söz konusu işin inşaat ve onarma işi olmasa taahhüt, edilerek yapılması ve Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesi kapsamına giren bir kuruma karşı taahhüt edilmiş bulunması nedenleriyle bu mükellef götürü usulden yararlanamayacaktır.

ÖRNEK 2:

Örnek (1) deki mükellef (A), taahhüt ettiği bakım ve onarım işinin bir parçası olan okulun boya ve badana işini mükellef (C)'ye devretmiştir. Mükellef (C)'de bu işi mükellef (A)'ya karşı yapmayı taahhüt etmiştir.

Mükellef (C)'nin yapmayı taahhüt ettiği işin, derece derece taahhüt işi kapsamına girmesi nedeniyle, bu mükellef de götürü usulden yararlanamayacaktır.

ÖRNEK 3:

Mükellef (D), vergi tevkifatı yapmak zorunluluğu bulunmayan bir kişinin evinin çatısının onarma işini üstlenmiştir.

Mükellef (D)'nin yaptığı iş inşaat ve onarma işi olmakla birlikte, üstlenilen iş vergi tevkifatı yapmak, zorunluluğu olmayan bir kişiye yapıldığı için, bu mükellef götürü usulden yararlanabilecektir.

2. GELİR VERGİSİ KANUNUNUN 51/4 ÜNCÜ MADDESİNİN 4108 SAYILI KANUNLA DEĞİŞMEDEN ÖNCEKİ

HÜKMÜ UYARINCA GERÇEK USULE GEÇEN MÜKELLEFLERİN DURUMU :

